

Syndens natur

Adam sade: "Jag börde din röst i lustgården och blev rädd eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig." 1 Mos. 3:10

Låt oss här lära oss vilken förvänd dårskap som alltid följer på synden, nämligen att syndare riktar en anklagelse mot sig själva genom det som de vill ursäktas sig med. De förråder sig när de vill skydda sig – i synnerhet från Gud.

Adam vill här dölja sin synd och försvarar sig med att han inte flyr för att han har syndat, utan därför att han har hört Herrens röst. Av den har han blivit uppskrämd. Han skäms för att han är naken. Men stackars Adam tänker inte på att han tidigare inte haft denna rädsla och generats av att vara naken. För om Gud hade skapat honom på det viset, varför skulle han då skämmas för den nakenhet som Gud skapat? Förut hade han gått naken i paradiset inför Gud och alla djuren. Då visste han att Gud hade honom kär, och han hade sin lust i Gud. Men nu är han generad över att han är naken, flyr undan från Gud och gömmer sig. Det visar tydligt att Adam indirekt fördömer sig själv och blottlägger sin synd.

Så skall också de ogudaktiga på den yttersta dagen fördömas sig själva. För mörkret och det som är gömt i människornas hjärtan skall då bli uppenbart. Alla människors

synder och missgärningar skall läsas som en uppslagen bok. Gud vet mycket väl att Adam har syndat och är skyldig till döden. Men han frågar honom för att han genom sitt eget vittnesbörd skall bli överbevisad om att han har syndat, eftersom han flyr från Gud. Det är synd, liksom det är en dygd och lydnad att fly *till* Gud. Ett sådant vittnesbörd ger Adam om sig själv, trots att han hoppas kunna skylta över sin synd med lögn, när han säger att orsaken till hans flykt är Herrens röst och att han är naken.

Låt oss därför notera att syndens art och natur är sådan. Ifall Gud inte genast hjälper och kallar syndaren tillbaka, så flyr han hals över huvud från Gud. Eftersom han vill urskulda sin synd med lögn, hopar han den ena synden ovanpå den andra, ända tills det blir till hädelse och förtvivlan. Så drar alltid en synd en annan med sig och ger ett evigt fall, tills syndaren slutligen ger Gud skulden och anklagar honom – hellre än erkänner sin synd.

Adam borde ha sagt: Herre, jag har syndat. Men det gör han inte, utan skyller Gud för synden. Han säger egentligen: Herre, du har syndat. För jag skulle säkert ha förblivit

helig i paradiset efter att ha smakat på äpplet, om bara du hade varit nöjd. Att Adams tankar och hjärta var sådana visar hans ord: Jag skulle inte ha flytt om inte din röst hade skrämt mig.

Även om människan anklagas för synd av Gud, erkänner hon den inte. I stället anklagar hon Gud och kastar skulden på sin Skapare, så att synden på oräkneliga sätt förökar sig, om inte Gud kommer med hjälp genom sin nåd och barmhärtighet. Och ändå håller Adam denna högsta och gudlösa dårskap för den största klokhet. Av rädsla är han så helt

och hållet bringad ur fattningen att han inte vet vad han säger och gör. Just när han vill urskulda sig, blir detta till en kraftig anklagelse mot honom själv och synden förökas. Men nu skall vi inte tänka att sådant drabbat bara Adam. Vi gör alla så, och vår natur tillåter oss inte att agera annorlunda, när synden väl är begången. Vi anklagar alltid hellre Gud – så som Adam gör här – än att vi inför honom erkänner oss vara syndare. Han säger att orsaken till att han flytt har varit Herrens röst. Han håller alltså Gud för den som fått honom att fly.

*Vart flyr jag för Gud och hans eviga lag?
Den drabbar mig nära och fjärran.
Hur skall jag på domens förfärliga dag
väl kunna bestå inför Herran?
Gud vare mig syndare nådig!*

*O Jesu, det blodet som talar så milt,
ditt blod som från korset flöt neder,
giv att det på mig ej må bliva förspillt.
På dig jag förtröstar och beder:
Gud vare mig syndare nådig!*

MARTIN LUTHER

Evangelisk själaspis för bemedet

Lördag 26 efter Trefaldighet, s 546

Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter

Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig

Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).

Äldre artiklar i urval samt arkiv
återfinns på www.begrunda.nu

Redaktionsråd
Anders Månsson
Daniel Ringdahl
Peter Henrysson (redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@tillliv.se

Prenumeration
Helår 80 kr/år för *Till Liv*-prenumerant
Helår 100 kr/år för övriga (två nummer/år)
Kontakta:
Rebecka Carlsson
Hanaskogsvägen 590
291 95 Färlöv
prenumeration@tillliv.se

Kan rekvideras
som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 50 kr/ex.

Grafisk form
Isak Engström
Design för Livet HB
design@tillliv.se